

ПОДОЛАННЯ КОРУПЦІЇ ЯК ОДИН З ФАКТОРІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОЇ АНТИТЕРОРИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Трофімов Сергій Анатолійович

кандидат юридичних наук, доцент кафедри адміністративно-правових та кримінально-правових дисциплін КЮІ НУ «ЮАУ ім. Ярослава Мудрого»

Із зростанням терористичної активності в Україні протягом 2011 року перед науковцям в різних сферах суспільного життя постало завдання щодо об'єднання зусиль на протидію терористичній діяльності. Будь-який різновид діяльності виникає, розвивається та зникає за певними загальними характеристиками. Такі ознаки характерні й для терористичної діяльності, адже вона виникає, розвивається та зникає за правилами, що є характерними для будь-якого різновиду людської діяльності.

Удосконалення правового регулювання безумовно є базисом становлення ефективної антитерористичної діяльності, однак актуальні та позитивні зміни повинні доповнюватися дієвою системою забезпечення законності антитерористичної діяльності, адже ще стародавні римляни сформулювали основну проблему державного управління – забезпечення законності, оскільки вже тоді почали виявляти чисельні зловживання з боку посадових осіб[1, с.128].

Як свідчить час, ці проблеми у сфері державного управління існують й дотепер. Таке положення речей створює підґрунтя для свавілля й корупції у органах влади, що веде до негативних наслідків для національної безпеки, оскільки за таких явищ й має можливість укріплюватися та поширюватися злочинність. Виходячи з цього, на нашу думку, корупція слугує однією з причин розвитку терористичної діяльності в Україні.

В більшості випадків поширення терористичної діяльності стає можливим через порушення або допомогу співробітників різних державних органів у прикордонній, митній, кримінально-правовій та інших сферах, адже навіть незначне, з точки зору інспектора Державної автомобільної інспекції Міністерства внутрішніх справ України, порушення у вигляді отримання «штрафу на місці» за недотримання правил дорожнього руху, може призвести до трагічних для країни наслідків, оскільки практично у всіх випадках, так чи інакше, окремий проміжок дистанції суб'єкти терористичної діяльності

долають за допомогою автомобільного транспорту. Фактично схильність співробітників правоохоронних органів до корупційних відносин дозволяє безпосереднім виконавцям актів тероризму добиратися до місця призначення без суттєвих бар'єрів.

Окрім цього, можливість проявлення фактів корупції під час дії правового режиму району проведення антитерористичної операції створює додаткові негативні фактори неможливості досягнення максимально ефективних результатів проведення такої операції. Необхідно зазначити, що на нашу думку, використання особового складу суб'єктів антитерористичної діяльності, що постійно працюють у звичайних умовах на території де вводиться правовий режим району проведення антитерористичної операції є недоцільним, оскільки представники органів державної влади постійно працюють на підвідомчій території, встановлюють певні зв'язки (родинні, дружні, ділові, тощо) з населенням цієї території. У кризових ситуаціях, однією з яких є прояв терористичної діяльності, законодавством передбачені суттєві обмеження правового статусу осіб, що перебувають на території де вводиться правовий режим району проведення антитерористичної операції. У зв'язку з цим, враховуючи неодмінні контакти населення з особами, що забезпечують режимні заходи, з високим ступенем ймовірності стає можливим індивідуальний підхід до суворого виконання службового обов'язку по забезпеченню режимних обмежень.

Більшість вітчизняних та зарубіжних правознавців активно підтримують позицію щодо безпосередньої залежності між ефективністю заходів з протидії тероризму й розмірів фінансування цієї сфери, але беручи до уваги досвід Російської Федерації, яка щороку витрачає мільярди доларів на фінансування ефективної роботи суб'єктів протидії тероризму й керівників «неблагополучних», в плані розвитку терористичної діяльності, регіонів Російської Федерації можна погодитися з такою позицією лише умовно, адже як свідчить практика, більшість цих коштів за допомогою різноманітних «схем» привласнюються вищевказаними суб'єктами та їх прибічниками. На думку окремих практиків частина із цих коштів витрачається на фінансування

діяльності провідників тероризму задля змушення влади через суспільство витратити ще більше, аргументуючи це необхідністю тотальної протидії цьому негативному явищу[2]. Саме цим пояснюється вчинення актів тероризму в таких місцях і таким способом, які можуть викликати найбільш суттєвий суспільний резонанс та їх стабільна кількість. Із врахуванням вищевикладеного можна стверджувати про відсутність прямого зв'язку між ефективністю протидії тероризму та обсягом її фінансування. Безумовно, ефективно протидіяти тероризму неможливо без відповідних ресурсів (людських, технічних, фінансових, тощо), але перш за все необхідно зробити акцент на оптимізації структури органів влади, які задіяні у цій протидії, розробити чіткий механізм контролю за діяльністю та витратами як цих органів, так і безпосередніх керівників, а також членів їх родин та родичів. За відповідні порушення слід розробити жорстку систему покарань з обов'язковою конфіскацією майна.

Підсумовуючи викладене, слід зазначити, що настав час для рішучих дій у подоланні корупції. Це стане можливим лише з використанням у повному обсязі комплексу засобів забезпечення законності задля наведення порядку у всіх сферах державного управління, що безумовно позитивно позначиться на зниженні рівня поширеності злочинних дій, зокрема терористичній діяльності.

Список використаних джерел

1. Государственный и общественный контроль в СССР / Под ред. В.И.Туровцева. – М.: Наука, 1970. – 335с.
2. Терроризм: угроза Вашему дому: Агентство политических новостей [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.apn.ru/opinions/article22734.htm>